

år givet anledning til en vis uklarhed. Ifølge »Elskabernes sideordnede aktiviteter« udgivet af Elprisudvalget i 1992, er langt hovedparten af aktiviteterne ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel fornuftige. Disse aktiviteter udgjorde i størrelsesordenen 3 pct. af elforsyningsens samlede omsætning i 1990.

En udvidelse af elforsyningsvirksomhedernes aktiviteter må så vidt muligt ikke belaste elprisen for elforbrugere. Elforbrugere kan ikke frit vælge deres leverandør, og som følge heraf bør der være snævre grænser for, hvilke aktiviteter elforsyningsvirksomheder kan engagere sig i med virkning for elprisen.

Når elforsyningsvirksomheder engagerer sig i aktiviteter, hvor der også er andre aktører på markedet, er der ligeledes risiko for, at elforsyningsvirksomhederne herved kan påføre private virksomheder en urimelig konkurrence. Hvis elforsyningsvirksomhederne kan indregne omkostningerne til de konkurrerende aktiviteter i elprisen, opnås en økonomisk fordel, som andre aktører ikke har.

Med en udvidelse af elforsyningens aktiviteter, må det i videst muligt omfang sikres, at der ikke herved påføres private virksomheder en urimelig konkurrence. Der må derfor som hovedregel stilles krav om, at de enkelte aktiviteter udøves på markedsmæssige vilkår. I henhold til elforsyningslovens § 10, stk. 4, foretager Elprisudvalget en bedømmelse af, om priser og andre betingelser for elforsyningens aktiviteter er urimelige. Heri indgår ligeledes en bedømmelse af, om de pågældende aktiviteter må anses for urimelige i konkurrencemæssig henseende.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at få økonomiske konsekvenser for staten. Administrativt vurderes det øgede tilsyn med elskabernes aktiviteter i udlandet og godkendelsesproceduren for de af § 9 d omfattede aktiviteter at kunne medføre et behov i størrelsesordenen 3 årsværk, svarende til 1,2 mio. kr. årligt, afhængigt af omfanget af disse aktiviteter. Denne administration vil i alt overvejende grad ligge i Elprisudvalgets sekretariat under Konkurrencerådet. Det vurderes, at administrationen i Energiministeriet kan afholdes inden for de eksisterende rammer. I henhold til lovforslagets § 9 b, stk. 3, kan energiministeren fastsætte regler om de med tilsynet forbundne udgifter. Energiministeren vil således kunne træffe bestemmelse om, at selskabet, som forestår energiforsyning i udlandet, afholder de med tilsynet forbundne udgifter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Med bestemmelsen skabes lovhjælp til, at kommuner kan varetage elforsyningsvirksomhed og deltage i elforsyningsvirksomheder, som er omfattet af loven.

Den gældende elforsyningslov regulerer alene elskabernes virksomhed.

Kommuners adgang til at varetage elforsyningsvirksomhed og deltage i elforsyningsvirksomheder har hidtil været reguleret af de uskrevne retsregler om kommunernes opgavevaretagelse (kommunalfuldmagtsreglerne). Efter disse regler kan kommuner selv varetage traditionelle elforsyningsopgaver samt opgaver, der knytter sig meget tæt til de traditionelle elforsyningsopgaver. Kommuner kan endvidere deltage i elforsyningsvirksomheder, der varetager sådanne elforsyningsopgaver.

Selv om en elforsyningsvirksomhed i henhold til elforsyningsloven kan varetage en bestemt opgave, er det således ikke sikkert, at kommuner har hjemmel i de uskrevne retsregler om kommunernes opgavevaretagelse til at deltage i en sådan elforsyningsvirksomhed.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, medfører, at kommuners hidtidige adgang til selv at varetage elforsyningsvirksomhed samt deltage i elforsyningsvirksomheder bliver lovfæstet. Der skabes endvidere hjemmel til, at kommuner kan deltage i elforsyningsvirksomheder, som er omfattet af loven, uanset om disse udøver aktiviteter udover de traditionelle elforsyningsopgaver.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer ikke, at reglerne i den kommunale styrelseslov (jf. lovebekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991 med senere ændringer) om de kommunale tilsynsmyndigheders godkendelse af kommuners indtræden i selskaber ændres. De kommunale tilsynsmyndigheders godkendelse kræves f.eks. i de tilfælde, hvor en kommune deltager i selskaber m.v. med solidarisk hæftelse, eller hvor et samarbejde mellem kommuner medfører indskrænkninger i de deltagende kommuners beføjelser efter den kommunale styrelseslov.

Til § 1, nr. 2

Bestemmelsen fastslår, at der i prisen for elektricitet, jf. § 9, stk. 1, indregnes realiseret fortjeneste og tab på de investeringer, der er foretaget i overensstemmelse med § 9 b og § 9 d. Da investeringer efter § 9 b foretages i et eller to særlige selskaber, og Elprisudvalget efter § 9 d, stk. 3, kan bestemme, at de i § 9 d omhandlede aktiviteter skal udøves i særlige